

СТАНОВИЩЕ

относно конкурс за професор по 3.3. Политически науки (Европеистика – Странознание на Великобритания с преподаване на английски език) в СУ „Св. Климент Охридски”

от проф. д-р Христо Петков Тодоров, департамент „Философия и социология” в НБУ

Конкурсът за професор по 3.3. Политически науки (Европеистика – Странознание на Великобритания с преподаване на английски език) е обявен от СУ „Св. Климент Охридски” в брой 33 на „Държавен вестник“ от 17 април 2018 г. Единствен кандидат по този конкурс е доц. д-р Благовест Сотиров Моллов от катедра „Европеистика” във Философски факултет на СУ „Св. Климент Охридски”.

Кандидатът отговаря на изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България за заемане на академичната длъжност „професор“. Той е придобил образователна и научна степен „доктор“ през 2006 г., научната степен „доктор на философските науки“ през 2014 г., заема академичната длъжност „доцент“ от 2013 г.

От справките за цитиране и другите документи, представени от кандидата, личи, че той отговаря напълно на минималните национални изисквания към научната и преподавателската дейност за заемане на академичната длъжност „професор“.

Кандидатът е представил за участие в конкурса четири монографии и четири статии. Всички монографии както и три от статиите са на английски език. Тъй като авторът не е посочил една от монографиите за хабилитационен труд, изброявам заглавията на всичките четири както следва: “The New British Intellectual History”, Издателство на БАН „Проф. Марин Дринов“, София 2018 г. (270 стр.), “The Histor(iograph)ical Turn of Analytic Philosophy”, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, София 2016 г. (253 стр.), “Semanticizing. Studies in Analytic Metaphysics”, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, София 2017 г. (257 стр.), „Notes on R. G. Collingwood’s “Re-enactment” Analogy”, Издателство на БАН „Проф. Марин Дринов“, София 2018 г. (129 стр.) Моята оценка на резултатите от научната дейност на Благовест Моллов се основава на тези монографии.

Както се вижда от горното изброяване, научната продукция на кандидата след заемането на академичната длъжност „доцент“ и след придобиването на научната степен „доктор на философските науки“ е значителна по обем. Всички публикации, с които Благовест Моллов участва в конкурса, са в областта на философията и имат

философски характер. Това обаче съвсем не ги прави неподходящи за участие в конкурс за заемане на академична длъжност по странознание на Великобритания. В по-голямата част от тези публикации се разглеждат съществени явления и се разискват важни въпроси на съвременната философска култура на Великобритания. Те представляват интерес далеч не само от гледна точка на тясно философските дискусии, но и от гледна точка на разбирането на цялостния интелектуален живот на страната. Несъмнено те са и съществена част от преподавателската работа на кандидата.

Монографията “The New British Intellectual History” предлага солидно аргументирана и разностраница критика на претенциите на редица съвременни британски автори за обособяване и обосноваване на „интелектуалната история“ като отделна научна дисциплина в по-широката област на историческото познание. Привеждайки главно епистемологически основания, Благовест Моллов оспорва самото право на съществуване на такава дисциплина. Той демонстрира, че опитите за утвърждаването на „интелектуалната история“ до сега са се проваляли, а и в бъдеще са обречени да се провалят по концептуални причини. Не може да се посочи нито особен предмет на изследване, нито пък специфична методология на тази предполагаема дисциплина. За мен интересните въпроси започват отвъд тези основателни констатации и опират до това, кое изобщо мотивира такива опити. Вероятно не само познавателни, но и институционални и властови интереси. Ако това действително е така, ще трябва да се излезе от полето на епистемологията и логиката на науката и да се навлезе в полето на социологията. Това, убеден съм, си струва именно от гледна точка на странознанието.

Втората монография “The Histor(iographical) Turn of Analytic Philosophy” е посветена на една съвсем актуална интригуваща дискусия в аналитичната философия. По аналогия с придобили широка популярност изрази като „лингвистичен обрат“, „прагматистки обрат“, „метафизически обрат“ и пр., с които в аналитичната философия се обозначават вълни на нейното собствено обновяване, преоценка и преориентация, днес има автори, които говорят за „исторически обрат“. Благовест Моллов се включва в тази дискусия, доказвайки, че няма нито епистемологични, нито пък емпирични основания да се говори за такъв обрат. Наблюдаваният днес засилен интерес към историята и изобщо към историческото измерение на мисленето спрямо предходни времена, не е достатъчен, за да се заяви, че има такова нещо като преориентация на аналитичната философия и смяна на нейните базови нагласи. В моите очи тази книга е нещо като продължение и разширение на по-ранното изследване на автора

„Епистемология и еристика: въведение в съвременната британска историография“ (София 2012), в което авторът много ерудирано с голям размах показва как една особена интелектуална култура, развита в аналитичната философия, намира проявления в съвременната британска историография.

Както личи още от самото заглавие монографията „Semanticizing. Studies in Analytic Meta-metaphysics“ се занимава с легитимността и състоянието на т. нар. „мета-метафизика“ – нова философска под-дисциплина, повила се през последните години в контекста на съвременната аналитична философия. След като дискутира основните критики по адрес на по-старата т. нар. „аналитична метафизика“, авторът излага и разглежда критично основните подходи в „мета-метафизиката“ и предлага свой собствен възглед за възможностите за нейното обосноваване и развитие.

В монографията „Notes on R. G. Collingwood’s “Re-enactment” Analogy“ Благовест Моллов се занимава с учението за „пре-създаването“ на мисловния опит на историческите дейци, което образува сърцевината на методологията на историческото познание, предложена от Робин Колингууд. Авторът подлага на критичен анализ предпоставките на този метод и аргументите на Колингууд в негова полза. Резултатът от неговия анализ е, че „пре-създаването“ не е метод, който може да се прилага по контролиран начин, а е по-скоро концептуализация на интуитивно упражнявана навична „занаятчийска“ практика на историка.

Във всички разисквани тук монографии Благовест Моллов не само излага компетентно и с разбиране значими съвременни интелектуални дебати, но и участва в тях със свои оригинални критични аргументи и позиции. Той не гледа на британските философски дискусии като страничен наблюдател, а е пълноценен участник в тях.

Благовест Моллов има дълъг преподавателски стаж. От 1995 до 2002 г. той е работил като хоноруван преподавател в катедрата по западни езици на СУ „Св. Климент Охридски“. От 2002 г. е редовен асистент, от 2007 главен асистент и от 2013 г. доцент в катедра „Европеистика“ на СУ.

Кандидатът е активен преводач от английски език. В раздел „Преводи на книги и речници“ от списъка на неговите публикации са посочени пет заглавия, а в раздел „Съставителство и научно редакторство“ – четири.

Заключение: Цялостната досегашна изследователска, преподавателска, преводаческа и редакторска работа на доц. д-р Благовест Сотиров Моллов дава всички основания той да бъде избран за професор по 3.3. Политически науки (Европеистика – Странознание на Великобритания с преподаване на английски език) в СУ „Св. Климент Охридски”. Като член на Научното жури ще гласувам напълно убедено ЗА неговото избиране.

Подпись:

София, 7 октомври 2018 г.